

İnan, H. Z. (2014). Erken çocukluk eğitiminde yaratıcılık: Reggio Emilia örneği. E. C. Öncü (Ed.), *Erken çocukluk döneminde yaratıcılık ve geliştirilmesi*, ss.159-175. Ankara: PegemA.

GİRİŞ

Erken çocukluk eğitiminde yaratıcılık uzun yıllardır tartışılan bir konudur. Bireyin yüksek standartlarda yaşantısını sürdürebilmesinin önemli şartlarından biri olan yaratıcılık, kimi zaman sanat ile ilişkilendirilerek dar bir kapsamda tartışılmıştır. Aslında kişinin yaşantısının bir parçası olan yaratıcılık, günümüzde gereken değerini bulma konusunda kayda değer bir aşama kaydetmiştir. Son yıllarda Türkiye’de ve yabancı ülkelerde erken çocukluk eğitim programlarında ve yaklaşımlarında yaratıcılık öne plana çıkartılmıştır. Yaratıcılık, İtalya kökenli Reggio Emilia yaklaşımının da tüm prensiplerine nüfuz etmiştir.

Önemli bir erken çocukluk eğitim yaklaşımı olan, dünyada birçok ülkede akademik çevrelerce kabul edilmiş Reggio Emilia yaklaşımı, özgür düşünce, özgür hareketi ve bireyin doğal yaşantısında yaratıcılığını zekice kullanabilmesini desteklemiştir. Çocuğun yüksek gücüne inanılan bu yaklaşımda, bireyin yaratıcılığını ortaya koyması için fırsatlar oluşturulmuştur. Reggio Emilia okullarından Villetta’da 34 sene sanat eğitimcisi olarak çalışan Piazza (2007), çocukların hayal güçlerini kullanarak tasarladıkları planlarının gerçeğe dönüşmesinde yetişkinlerin gereken her şeyi yaptığını belirtmektedir. Böylece düşünen, problem çözebilen, kendini ifade edip, tartışabilen yaratıcı bireylerin önü açılmıştır.

Bu bölümde, öğretmenin ve çocuğun yaratıcılığı sayesinde, proje çerçevesinde farklı disiplinleri bir araya getiren Reggio Emilia yaklaşımı işlenecektir. Genel olarak, Reggio Emilia yaklaşımının temel prensipleri, Reggio Emilia yaklaşımında yaratıcılığın yeri ve önemi, Reggio Emilia öğretmenleri tarafından proje yaklaşımı sayesinde yaratıcılığın nasıl desteklendiği tartışılacaktır.